



■ Προϋποθέσεις: Νηστεία και Μετάνοιες

Ἡ Θεοτόκος ὡς Διδάσκαλος γραμμάτων*

«Υἱέ μου, βοήθησε τοῦτο τὸ τέκνο...»

Ο Γέρων Γεώργιος, ὁ γνωστός Χατζη-Γιώργης, γεννήθηκε τὸ ἔτος 1809 στὸ χωριὸ Κερμὶλ τῆς Καισαρείας, τῆς Μητροπόλεως Καππαδοκίας. **Οἱ** γονεῖς του ὠνομάζοντο Ἰορδάνης καὶ Μαρία καὶ τὸ δικό του βαπτιστικὸ ὄνομα ἦταν Γαβριήλ.

Τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς τοῦ θανάτου του ἦταν ἐξασθενημένος καὶ κοινώνησε τῶν ἁγίων Μυστηρίων. **Τὴν** ἐπομένη, στίς 18 Δεκεμβρίου τοῦ 1886, κοινώνησε πάλι. **Σὲ** λίγο, ἀφοῦ παρεκάλεσε ὅλους τοὺς παρόντας μαθητὰς γιὰ συγχώρησι καὶ εὐλογία, ὁ Χατζη-Γιώργης παρέδωσε ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα του στὸν Κύριο.

* * *

Ὅταν ἦταν νέος, ἔνοιωθε λύπη, ἐπειδὴ δὲν μπορούσε νὰ μάθη γράμματα, οἱ δὲ γονεῖς του τὸν ἔβλεπαν νὰ στενοχωρῆται καὶ τοῦ ἔλεγαν:

- **Γαβριήλ**, πήγαινε στὴν Ἐκκλησία καὶ προσευχήσου στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. **Ἐκείνη** θὰ σὲ βοηθήσῃ νὰ μάθῃς αὐτὸ ποῦ ἐπιθυμεῖς!

Στὴν ἐνοριακὴ τους Ἐκκλησία ὑπῆρχε θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Παναχράντου. **Ὁ** Γαβριήλ, ἀφοῦ ἔκανε **τριήμερη νηστεία καὶ χίλιες μετάνοιες**, πήγε νύκτα στὴν Ἐκκλησία, γιὰ νὰ μὴν ἀντιληφθοῦν τίποτε οἱ δικοί του. **Προχώρησε** στὸν νάρθηκα καὶ γονατίζοντας μπροστὰ στίς πύλες τοῦ κυρίως Ναοῦ μὲ δάκρυα ἄρχισε νὰ παρακαλῇ τὴν Θεομήτορα:



- Βασίλισσα τοῦ Οὐρανοῦ, δώσέ μου νὰ μάθω γράμματα!

Αἴφνης οἱ σιδερένιες πύλες τοῦ Ναοῦ ἄνοιξαν καὶ πρόβαλε μία μεγαλοπρεπῆς γυναίκα, ἡ ὁποία τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ὠδήγησε στὴν δεξιὰ Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος λέγοντας:

- **Υἱέ μου,** βοήθησε τοῦτο τὸ τέκνο, τὸν Γαβριήλ, νὰ μάθῃ γράμματα!

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια τὸν εὐλόγησε καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι Της νὰ τὸ ἀσπασθῇ.

- **Τώρα,** τοῦ εἶπε, γνωρίζεις νὰ διαβάζῃς καὶ νὰ γράφῃς!

Καὶ ἀμέσως πέρασε στὸ Ἱερό ἀπὸ τὴν βόρεια Πύλη. **Βλέποντας** ὁ Γαβριήλ ὅτι ἡ γυναίκα δὲν βγαίνει ἀπὸ ἐκεῖ, τὴν ἀκολούθησε στὸ Ἱερό, ἀλλὰ δὲν τὴν βρῆκε.

Ὅταν ἔφθασε ἡ ὥρα τῆς Ἀκολουθίας, ἦλθε ὁ νεωκόρος, ἄνοιξε τὴν ἐξωτερικὴ πύλη καὶ εἶδε μέσα τὸν Γαβριήλ. **Παραξενεύθηκε.** **Τὸν** κοίταξε ἔκπληκτος καὶ τὸν ρώτησε.

- **Ἀπὸ** ποῦ μπήκες ἐσὺ ἐδῶ;

Ὁ νέος τοῦ διηγήθηκε λεπτομερῶς ὅσα συνέβησαν, ἀλλὰ ὁ νεωκόρος πῆρε ἓνα βιβλίον καὶ τοῦ τὸ ἔδωσε, λέγοντας:

- **Νά,** διάβασε, νὰ δοῦμε ἂν τώρα εἶσαι ἐγγράμματος, ἂν μπορεῖς νὰ διαβάζῃς, ὅπως εἶπε Ἐκεῖνη.

Ὁ Γαβριήλ ἄρχισε νὰ διαβάζῃ ὥραϊα καὶ ἄνετα καὶ ὁ νεωκόρος εἶπε:

- **Πράγματι,** αὐτὴ ἦταν ἡ Παναγία καὶ ὄχι συνηθισμένη γυναίκα!

□



(*) Ἱερομονάχου Ἀντωνίου, Βίοι Ἀθωνιτῶν τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, τ.Β', σελ. 213, 244, ἐκδόσεις Ἱεροῦ Μετοχίου Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Ὁρμύλια 1995.

• Ἐπιμελ. ἡμετ.